

mise peale, mis see tähendata, seletanud
wiimne, et ta olla küsimise peale, kellega ta
minna, koostnud: „Ühe Inglisemehega.“ So-
mera elanikud on walmis — kuni weikese
linnaese pisut suurtsugu rahwani — kõik omad
igapäewased asjad kaugel olekul wile keele
läbi toimetama, mida nemad ka silbidekeeleks
nimetawad. Wile keel ei ole mitte üks liht
wiliistamine, waid iga ainus silb kõlab ise-
moodi. Wiliistamine sünnib torusse ehk laiale
tõmmatud mokade ja keelega; mõned pruu-
giwad selle tarwis, nagu meiegi juures, ühte
ehk kahte sõrme. Kirjades leitakse wäga pi-
sut selle tähtsa keele üle räägitud. Prof.
Dr. Karl Fritsch jutustab, et Tõulupühäl
1862 rahwas ühte rõõmust Taaweti laulu
kirikus laulmise asemel wiliistanud olla. Tuba
Kanaari saarede leidmise louš, mis 18 aasta-
saja algul Prantsuse waimulikust kirjutatud
fai, seisab üks näitus wile keele peale, kus
Gomera rahwast beldakse: Nemad räägiwad
mokadega, nagu ei olekski neil keelt
suus. J. v. Bethencourt filmab wile keeles

kahe rahwa keelt, kellest Gomera rahwas
wäljaõppinud olla. Quedenfeldt peab seda
Gomera omasugu kohaliku oleku sünnituseks.
See saar on kangeste kuuristikuline, et rah-
was, kes üsna ligistiku elawad, peawad
mitmetunnilist ringteed tegema, kui nad üks-
teise juure tulla ja rääkida wõiks. Sels tar-
witata nad heledat wiliistamist, millest wile
keel olla tõusnud.

Wamõistmine.

Wana Wandsbeckeri käskjalg ütleb lord:
„Wamõistmised tulewad maailmas enamiste
sest, et ükssteist mitte ei mõisteta.“ Sa
mõistlik lugeja ei sa mitte ütlemata, et see wale
on. Kui seda lauset ümberpöörda, wõib
ta oma õigust tõendada. Sest kui ükssteist
mitte ei mõisteta, siis on see tõeste üks eba-
mõistmine. Sarnane lugu sündis lord Saks-
maal 1870 ühe pealiku ja soldati naese wa-
hel. Lahingis 18. Augustil astub üks wana